

Warszawa, dnia 26 października 2017 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW**

DD3.056.7.2017

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123) i nawiązując do Pana wniosku dotyczącego kosztów uzyskania przychodów ze sprzedaży walut kryptograficznych uprzejmie informuję.

Wystąpienie dotyczy rozliczenia przychodu w wysokości 15 000 zł uzyskanego w 2017 r. z tytułu sprzedaży waluty kryptograficznej nabytej w roku poprzednim za kwotę 10 000 zł.

Podstawową zasadą obowiązującą w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) jest zasada powszechności opodatkowania, która wyrażona została w art. 9 ust. 1 tej ustawy.

W art. 10 ust. 1 ww. ustawy zostały określone źródła przychodów, gdzie między innymi w pkt 7 wymienia się przychód z tytułu praw majątkowych. Stosownie do treści tego przepisu, źródłami przychodów są kapitały pieniężne i prawa majątkowe, w tym odpłatne zbycie praw majątkowych innych niż wymienione w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a–c.

Z kolei z postanowień art. 18 ww. ustawy wynika, że za przychód z praw majątkowych uważa się w szczególności przychody z praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, praw do projektów wynalazczych, praw do topografii układów scalonych, znaków towarowych i wzorów zdobniczych, w tym również z odpłatnego zbycia tych praw.

Przepis ten zawiera otwarty katalog przychodów z praw majątkowych.

Prawo cywilne posługuje się bardzo szerokim pojęciem praw majątkowych, uznając je za rodzaj mienia. Waluta kryptograficzna jakkolwiek pozbawiona substratu materialnego, niewątpliwie posiada określoną i wymierną wartość. Należałoby ją zatem zakwalifikować jako rodzaj dobra niematerialnego, będącego mieniem w rozumieniu art. 44 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459).

Z tych względów przychód ze sprzedaży waluty kryptograficznej, co do zasady zaliczane są do źródła przychodu, jakim są prawa majątkowe, o którym mowa w art. 18 ww. ustawy.

Należy także mieć na uwadze, że jeżeli transakcje z użyciem waluty kryptograficznej odbywają się w ramach działalności mającej cechy wymienione w art. 5a pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (m.in. jest prowadzona we własnym imieniu przez podatnika,

w sposób zorganizowany i ciągły) i nie zachodzą przesłanki określone w art. 5b ust. 1 tej ustawy, uzyskiwany przychód z tego tytułu zaliczany jest do źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. pozarolniczej działalności gospodarczej.

Jeżeli sprzedaż waluty kryptograficznej nie jest przedmiotem działalności gospodarczej (ma charakter incydentalny), to przychody z tego tytułu należy kwalifikować do źródła przychodów z praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wydatki poniesione na zakup waluty kryptograficznej mają związek z przychodami z praw majątkowych i mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.

Stosownie bowiem do postanowień art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, kosztami uzyskania przychodów z poszczególnego źródła są wszelkie koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23.

Zgodnie z generalną zasadą zawartą w powołanym przepisie, aby określony wydatek można było uznać za koszt uzyskania przychodu, to pomiędzy tym wydatkiem a osiągnięciem przychodu musi zachodzić związek tego typu, że poniesienie wydatku ma, lub może mieć wpływ na powstanie lub zwiększenie przychodu lub zachowanie lub zabezpieczenie źródła przychodów. Zatem, podatnik ma możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wszelkich wydatków pod warunkiem:

- ✓ faktycznego poniesienia wydatku,
- ✓ istnienia związku przyczynowego pomiędzy wydatkiem a przychodami,
- ✓ braku dokonanego wydatku na liście negatywnej, zawartej w art. 23 ustawy,
- ✓ odpowiedniego udokumentowania poniesionego wydatku.

Wydatek poniesiony na zakup waluty kryptograficznej, spełniający powyższe warunki, może być zaliczony do kosztów uzyskania przychodów z praw majątkowych w momencie uzyskania przychodu ze sprzedaży waluty kryptograficznej.

Podsumowując, fakt uzyskiwania dochodu ze sprzedaży waluty kryptograficznej znajduje odzwierciedlenie w obecnie obowiązujących uregulowaniach prawa podatkowego, zatem nie zachodzi potrzeba wprowadzenia odrębnych norm, czy zmian obowiązujących przepisów.

Z upoważnienia Ministra Rozwoju i Finansów
Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów

Maciej Żukowski
/-podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/